

Støre, EU og EØS

Den norske EU-motstanden er i ferd med å bli absolutt. I den siste meningsmålingen svarer 75 prosent av de spurte at de er mot norsk medlemskap i EU. Det er ny rekord for nei-bevegelsen.

Tilsvarende gjør ja-siden en ny bunnotering. Kun 15 prosent ville ha stemt ja til EU-medlemskap dersom det var folkeavstemning nå.

Faneflukten fra ja-bevegelsen er så massiv at til og med utenriksminister Jonas Gahr Støre har begynt å nøle. Støre har vært viden kjent for sin EU-iver, men overfor Klassekampen medgir han at han måtte ha tenkt seg om to ganger om han fikk spørsmålet nå. Rett nok definerer Støre seg fortsatt som prinsipiell EU-tilhenger,

etter eget sigende fordi unionen har bidratt til fred i Europa de siste femti årene.

Men i likhet med statsminister Jens Stoltenberg – som tidligere har varslet at han har andre ting å bruke livet sitt på enn å få euroen til Norge – har Støre altså begynt å vakle i troen i takt med den stadig økende EU-motstanden.

Dette betyr at Stoltenberg og Støre i praksis har bøyd seg for folkeviljen. Ettersom det under ingen omstendighet er aktuelt med norsk medlemskap nå, ser de to heller ingen grunn til å markedsføre et slikt prosjekt.

Den nylig framlagte Europautredningen viser at Norge – til tross for at to folkeavstemninger har avvist medlemskap

Oppsummert

Massivt

1 Den norske nei-bevegelsen har ny rekordoppslutning. Tilsvarende gjør ja-siden en bunnotering med 15 prosent.

Vakler i troen

2 Til og med utenriksminister Jonas Gahr Støre vakler i troen, han ville ha tenkt seg om to ganger om han fikk spørsmålet nå.

Tilpasning

3 Samtidig som EU-motstanden når nye høyder, vil fortsatt ikke Støre ha snakk om alternativer til EØS-avtalen.

i unionen – er et av de mest EU-tilpassede landene i Europa. Det har EØS-avtalen sørget for, en avtale som utredningen påviser har store demokratiske svakheter.

Støre ønsker en EØS-debatt velkommen, under forutsetning av at avtalen ligger fast. Det vil bli en underlig debatt, når konklusjonen allerede er trukket.

Støre argumenterer med at seks valgte storting og regjeringer har lagt EØS-avtalen til grunn for sin europapolitikk. EU-tilpasningen har derfor skjedd på trygg demokratisk grunn, hevder han.

Men i motsetning til folkeavstemningene om EU-medlemskap, har ikke stortingsvalgene vært rene EØS-valg.

SAGT

av andre

Erna Solberg – Store forskjeller er uheldig. FOTO: SCANPIX

Lederlønninger

* «Det er viktig at alle får en del av den økonomiske veksten i det norske samfunnet. Store forskjeller er i seg selv uheldig. Derfor må vi ta et oppgjør med den inflasjonen i lederlønninger som vi blant annet ser i helsesektoren.»

Erna Solberg, leder i Høyre, til Aftenposten.

EU-medlemskap

* «Jeg var tilhenger i 1994, og mener fortsatt prinsipielt at Norge bør være med i EU, som de siste femti årene har bidratt til å skape fred i Europa. Men jeg ser ikke noen situasjon der det er aktuelt for Norge idag, og derfor ville jeg måtte tenke meg om to ganger om jeg fikk spørsmålet nå.»

Jonas Gahr Støre, utenriksminister, til Klassekampen.

Leseuke

* «I sommer hadde jeg brukket foten og satt hjemme en uke og leste mens familien var på ferie. Men Norge er jo et velstandsland, så man burde få en ekstra statsbetalt ferieuke, en leseuke til alle. Det har vi råd til.»

Audun Vinger, skribent, til Aftenposten.

Integrering

* «Integrering er et spøkelse vi jager, vi bedriver skyggeboksing. Hva er det vi vil? Det store flertallet innvandrere er lovlidige, de betaler skatt, oppfører seg pent. Hvorfor kan ikke folk få lov til å være seg selv så lenge de ikke plager andre?»

Shahzad Rana, it-gründer og leder i Det kriminalitetsforebyggende råd, til Aftenposten.

Nationen arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige Utvalg (PFU) er et klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. E-post: pfu@presse.no

Mange skjær i sjøen

DAGENS GJEST

Det har seg sånn at det er mange båer (lokalt = skjær) i fjorden hjemme. Jeg har lært mange av disse båane å kjenne. Da jeg fortsatt var rødlig i håret, fikk jeg holde i rorpinnen. Hver gang den gamle tresnekka humpet over eller bunket borti noen av disse båane, reiste min far seg og pekte bakover, og sa til sitt lille mannskap – der er det en baa.

De har navn alle disse båane. Fargerike navn, en gang fastsatt av ramsalte sjømenn med sydvest på hodet og krumpipe i kjeften, omtrent som på bildet Christian Krohg i sin tid malte. Eller rullingsen, da, som ble båret i brystlomma så den ikke ble våt om du satte baken ned på noe fuktig. Stortorskebåen er lett å skjønne, Terneskjær likeså. Utfordringene blir større når du kommer til Blyræva, bokstavelig talt. Den er lumsk, Blyræva. For ikke å snakke om hva som kan ha skjedd på Sua.

Nå skal ikke dette være noen form for navnegransking. Bare en lang innledning til å si at det er mange skjær i sjøen i dagene, ukene, månedene og åra fram-

over. Skjær i sjøen som kan påvirke framdriften og hvor lang tid det tar for å nå målet.

For de er der i landbruket også, disse båane. Om enn med andre navn. De blir ikke borte, det handler bare om å være oppmerksomme på dem, og manøvrere i forhold til kunnskapen om dem. Ikke nødvendigvis passere dem i god avstand for å være på den sikre sida, men utnytte strømmen rundt båane for å skyte fart – komme raskere til målet.

I en hverdag der de praktiske utfordringene møter vindkantninger i form av stortingsmeldinger, offentlige utredninger og forhandlinger om seilføring, må også landbruket ta hensyn til båane, utnytte kraften uten å gå rett på og bli stående. Enten det er snakk om de evinnelige prisdiskusjonene eller i overført betydning; Diskusjonene om navigasjonsutstyret skal være Simrad eller Raymarine – norsk eller importert.

Bondelaget og norske bønder skal seile i dette farvannet i år framover. Fra tid til annen presenterer noen en oppfatning om at Bondelaget har tatt rev i seilene, for å være på den sikre sida. Litt

Per Ole Ranberg

Per Ole Ranberg er skribent og ansatt i Norges Bondelag

FARVANN

«Det er mange skjær i sjøen i dagene, ukene, månedene og åra framover.»

for pragmatiske, for å si det på en annen måte.

For å nå målet med fullt mannskap og fullastet skip, vil det også handle om å møte utfordringene aktivt. Se båane, og utnytte mulighetene til å skyte fart, gjøre strategiske grep i en seilas mot økt matproduksjon fra et landbruk over hele landet. Se mulighetene på Stortorskebåen eller Seibåen framover å tvile på veivalget rundt Blyræva. Være trygg i valg av strategi og samtidig utnytte mulighetene som byr seg – ut ifra egenskaper og oppbygd kunnskap. Om båer og hva en grunnstøting kan føre til. Om farvannet og hvordan mannskapet kan utgjøre hele forskjellen mellom kullseiling og seier. Uavhengig av båer og vindstyrke.

Det er da det er kjekt med et kart. Rettere sagt drafft, for det er forskjell på kart og drafft. Du kan bare lure på forskjellen, hovedsaken er at du har oversikt, at du veit hva som finnes i det farvannet du skal seile, og opptrer deretter. Du kan ha all verdens moderne duppeditter som skal fortelle deg hvor du er til enhver tid. Eller all verdens kanaler for å formidle budskapet ditt. Til slutt er det opp til deg sjæl, uansett.